

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 04 maja 2015 roku (data prezentaty), ostatecznie sprecyzowanym na rozprawie w dniu 30 maja 2017 roku powódka D. D. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanego T. D., na swoją rzecz, alimentów w kwocie 8 000 zł miesięcznie, płatne do dnia 07 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 09 listopada 2015 roku oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych /k. 3 – 11, 345/.

Pozwany, T. D., ostatecznie wniósł o oddalenie powództwa; alternatywnie uznał powództwo do kwoty 1 000 zł miesięcznie w sytuacji, gdy powódka podejmie studia wyższe. Pozwany wniósł także o zasądzenie od powódki kosztów zastępstwa procesowego /k. 345/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka D. D. (1) urodziła się w dniu (...). Jest córką pozwanego /k. 12 – 13/. Poza powódką pozwany posiada dwoje dzieci w wieku 33 i 30 lat /k. 172/. Rodzice powódki pozostawali w separacji faktycznej od dnia 9 marca 2015 roku. Do tego dnia powódka mieszkała z rodzicami w J., w domu stanowiącym współwłasność powódki i jej rodzeństwa, który rodzeństwo otrzymało od rodziców w formie darowizny. Pozwany finansował wiele wyjazdów zagranicznych córki, kupował córce cenne prezenty, finansował hobby córki, zaspokajał wszystkie potrzeby córki /k. 5, 172, 212 – 213, 347, 349/. W dniu 9 listopada 2015 roku pozwany złożył w Sądzie Okręgowym w Warszawie pozew o rozwód, zarejestrowany pod sygn. akt VI C 1225/15 /k. 201 – 202, 205, 210/. Wyrokiem częściowym z dnia 10 grudnia 2015 roku, Sąd zasądził od pozwanego, na rzecz powódki, alimenty w kwocie 2 500 złotych miesięcznie co do świadczeń alimentacyjnych za okres od 04 maja 2015 roku do 31 sierpnia 2015 roku oraz w kwocie 2 000 złotych miesięcznie co do świadczeń alimentacyjnych za okres od 01 września 2015 roku do 08 listopada 2015 roku. Ponadto, Sąd zawiesił postępowanie w sprawie co do świadczeń za okres od dnia 09 listopada 2015 roku /k. 214/. Prawomocnym wyrokiem z dnia 19 lipca 2016 roku Sąd Okręgowy w Warszawie rozwiązał przez rozwód małżeństwo rodziców powódki, z winy T. D. /k. 185 akt sprawy Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. VI C 1225/15/.

Do lutego/marca 2015 roku pozwany łożył regularnie na utrzymanie córki kwoty średnio 4 000 zł miesięcznie, w tym 2 000 zł miesięcznie na regularne wydatki powódki. Finansował koszty wyjazdów, kursów językowych, uprawiania sportu. Do 2015 roku powódka wyjeżdżała z pozwanym na wyjazdy służbowe pozwanego, średnio 2 – 3 razy w roku, najczęściej do A. lub do L.. W marcu 2015 roku pozwany przelał na konto powódki kwotę 7 500 zł oraz kieszonkowe w kwocie około 400 zł. Od kwietnia do listopada 2015 roku pozwany przekazywał córce kieszonkowe w kwocie po około 100 zł tygodniowo /k. 5, 95 – 97, 212, 346, 348/. Pozwany podarował powódce, na 16 – te urodziny, samochód M., który formalnie pozostaje własnością Spółki pozwanego. Powódka pozostaje w posiadaniu samochodu, ale nie korzysta z niego, uznaje samochód za mało bezpieczny /k. 349/. W czerwcu 2015 roku pozwany przekazał córce kwotę 8 200 zł, jako prezent na 17 – te urodziny, z przeznaczeniem na kurs języka angielskiego. Powódka odmówiła spotkania z pozwanym w dniu urodzin /k. 89, 172 – 173, 354/. W lipcu 2015 roku pozwany przekazał córce kwotę 1 000 zł, a w sierpniu 2015 roku kwotę 7 000 zł na sfinansowanie przedłużenia kursu językowego oraz na wakacje córki /k. 148 – 150, 211, 348/. W wakacje 2015 roku pozwany proponował powódce wspólny wyjazd wakacyjny oraz zabieg plastyczny, ale powódka odmówiła zgody z uwagi na brak zgody matki powódki. We wrześniu 2015 roku pozwany przekazał córce 2 700 zł na kurs języka angielskiego i kurs przygotowujący do matury amerykańskiej. Z tej kwoty matka małoletniej zapłaciła 600 zł tytułem połowy rachunków za gaz, wodę i energię za miesiące lipiec – wrzesień 2015 roku. W listopadzie 2015 roku pozwany przekazał kwotę 600 zł celem pokrycia kosztów terapii psychologicznej córki, a w grudniu 120 zł na jedną sesję terapeutyczną córki. Do wakacji 2015 roku powódka spotykała się z ojcem średnio raz w tygodniu, w miejscach publicznych. Po wakacjach 2015 roku powódka odmówiła czterech kolejnych spotkań z ojcem. Od listopada 2015 roku powódka nie utrzymuje kontaktów z ojcem. Nie otrzymuje także od ojca żadnych środków finansowych. Alimenty od pozwanego egzekwuje komornik, który wyegzekwował alimenty za rok 2015 oraz za część roku 2016. Od listopada 2015 roku powódka nie inicjowała kontaktów z ojcem. Od wyprowadzki

pozwanego nie składała ojcu okazjonalnych życzeń. W maju 2016 roku powódka zmieniła numer telefonu, o czym nie poinformowała pozwanego. Pozwany przez pół roku opłacał koszty utrzymania telefonu córki, z którego już nie korzystała /k. 211, 346 – 347, 349 – 352/.

Powódka D. D. (1) ma 19 lat. Jest zdrowa. Jest współwłaścicielką (w 1/3 części) domu w J.. Innego majątku nie posiada. Nie posiada zobowiązań finansowych. Mieszka z matką oraz jej partnerem, a aktualnie także bratem w domu w J.. Brat powódki nie partycypuje w kosztach utrzymania domu. (...) matki partycypuje w kosztach utrzymania domu. W maju 2017 roku zdała egzamin maturalny. Od I klasy Liceum powódka korzystała z odpłatnych zajęć dodatkowych z języka angielskiego, matematyki, a w klasie maturalnej z kursu przygotowawczego do egzaminu z historii. W II klasie liceum powódka korzystała z 2 godzin zajęć matematycznych tygodniowo, po 60 zł za godzinę, a w III klasie średnio z 4 godzin tygodniowo. Powódka korzystała w tygodniu z jednej godziny odpłatnych zajęć z języka angielskiego, których koszt wynosił 100 zł za godzinę. Koszt kursu z historii wyniósł około 1 300 zł. Powódka oczekuje na wyniki egzaminu maturalnego; planuje studia wyższe, stacjonarne, nieodpłatne (informatyczne lub ekonomiczne) na Uniwersytecie (...) lub, w razie niedostania się na studia nieodpłatne, studia dzienne, płatne w W.. Koszt czesnego za semestr nauki szacuje na 2 000 – 3 000 zł, w zależności od uczelni. Deklaruje kontynuację kursów językowych (język włoski, język hiszpański). Powódka nosi szkła kontaktowe i okulary. Korzysta z prywatnej opieki okulisty; ostatnią wizytę odbyła 1,5 roku temu. Jest weganką, nie toleruje glutenu i nabiału. Posiada certyfikat językowy z języka angielskiego. Władza językiem hiszpańskim w stopniu komunikatywnym, średniozaawansowanym oraz w stopniu podstawowym językiem włoskim. W latach 2015 i 2016 roku, w okresie ferii zimowych, pracowała jako instruktor narciarstwa w Z. i zarabiała 50 zł za godzinę. Pracowała średnio 3 godziny dziennie, a zarobione pieniądze przeznaczała na swoje utrzymanie w Z.. Pracowała także pro bono. Dotychczas nie była zainteresowana udzielaniem korepetycji z języków obcych z uwagi na szacowaną wysokość dochodów z tego tytułu.

Swoje uzasadnione potrzeby, łącznie z wyjazdami i edukacją, powódka oceniła na kwotę około 4 000 zł miesięcznie, w tym: żywienia ponad 1 000 zł, rozrywka (kino, teatr), samokształcenie około 600 zł, ubrania, obuwie 550 zł, kosmetyki 150 zł, szkła kontaktowe D. A. (...) – 300 zł, udział (1/3) w kosztach utrzymania domu około 300 zł, książki, podręczniki, dojazdy do W.. Każdego roku powódka wyjeżdża na zagraniczne wakacje. W 2016 roku spędziła miesiąc w Tajlandii; koszt wyjazdu, który powódka szacuje na kwotę około 13 000 zł, sfinansowała matka powódki. W 2017 roku planuje miesięczny pobyt na Kostaryce, tydzień w B. oraz tydzień w S.. Koszt wypoczynku na Kostaryce, który powódka szacuje na kwotę 15 000 – 20 000 zł, zostanie sfinansowany przez matkę powódki. Ponadto, w wakacje 2017 roku powódka planuje podjęcie pracy dorywczej, prawdopodobnie w charakterze asystentki w kancelarii /k. 347 – 350/.

Pozwany T. D. ma 55 lat. Jest inżynierem budowlanym z uprawnieniami budowlanymi. Poza wadą wzroku oraz dolegliwościami kręgosłupa nie skarży się na problemy ze zdrowiem. Do 2010 roku pracował w zawodzie, osiągał dochody rzędu średnio 20 000 – 30 000 zł netto miesięcznie. Oczekując większych dochodów rozpoczął działalność gospodarczą w dziedzinie pośrednictwa nieruchomości. Posiada 599, z 600, udziałów w Spółce (...) Sp. z o.o., 50 % udziałów w (...) Budownictwo Sp. z o.o., 22,5% udziałów w (...) Ltd. W każdej Spółce pełni funkcję członka Zarządu, jak deklaruje bezpłatnie. Był założycielem kilku innych Spółek, zarejestrowanych pod kątem jednorazowej transakcji, które nie podjęły działalności np. Nowa Kanapka S.. Z o.o., Atrium. Deklaruje, iż (...) Sp. z o.o. oraz (...) Budownictwo Sp. z o.o. nie wykazują dochodów od 2 lat. W 2015 roku Spółka (...) przyniosła 1 000 000 zł przychodu, tj. kilkaset tysięcy złotych dochodu, który został przeznaczony na inwestycje. Pozwany spodziewa się niebawem dochodów Spółki (...) Sp. z o.o. Średnio co 2 lata przeprowadza dużą transakcję finansową. Pozwany nie posiada majątku. Deklaruje brak dochodów od końca 2014 roku. W styczniu 2014 roku zaciągnął pożyczkę ekspresową na cele konsumpcyjne, w łącznej kwocie 163 533,47 zł, z planowanym terminem spłaty styczeń 2019 roku. Środki z pożyczki przeznaczał także na utrzymanie córki. Deklaruje, iż od listopada 2016 roku nie spłaca pożyczki, a jego zaległość wynosi około 150 000 zł. Nie posiada oszczędności. W 2014 roku Spółka (...) Sp. z o.o. sprzedała budynek za kwotę około 600 000 zł; pozwany deklaruje otrzymanie z tego tytułu kwoty około 200 000 zł. (...) Sp. z o.o. posiada nieruchomość rekreacyjną w Z., wartą 700 000 zł, która zamierza sprzedać. Do 2015 roku rodzina pozwanego korzystała z tej nieruchomości. Między lutym a majem 2015 roku matka powódki zabrała część wyposażenia nieruchomości, która wymagała ponownego doposażenia. Po sprzedaży budynku pozwany zamierza spłacić zadłużenie alimentacyjne wobec córki oraz pożyczkę

w banku. Od 2015 roku pozwany nie wyjeżdżał na wyjazdy wypoczynkowe. Wyjeżdżał służbowo do Z., S., D., także z przyjaciółką i jej dzieckiem.

W 2012 roku pozwany wykazał dochód w kwocie 1 559,08 zł; w 2013 roku wykazał stratę w kwocie 22 918,25 zł, a w 2014 roku stratę w kwocie 3 651,24 zł.

Pozwany mieszka z partnerką, w wynajętym mieszkaniu i ponosi z partnerką koszty utrzymania mieszkania w kwocie 200 – 300 zł miesięcznie. Deklaruje zarobki partnerki w kwocie 3 000 zł miesięcznie. Aktualnie pozwany nie wspiera finansowo starszych dzieci. Swój miesięczny koszt utrzymania pozwany ocenił na kwotę 1 000 – 1 200 zł, w tym: wyżywienie 800 – 960 zł, kosmetyki, karta miejska. Poza powódką nie posiada innych osób na swoim utrzymaniu / k. 32 – 37, 172, 269 – 280, 350 – 355; k. 19 – 36 akt sprawy Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. VI C 1225/15/.

Pozwany kwestionuje deklarowany przez powódkę koszt usprawiedliwionych potrzeb powódki. Kwestionuje koszt utrzymania domu, oceniając go na kwotę 600 – 650 zł miesięcznie. Koszt wyżywienia córki ocenił na kwotę maksymalnie 1 000 zł. Nie neguje kosztów oraz potrzeby kursów językowych córki przed egzaminem maturalnym / k. 352/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, a w szczególności: przesłuchania powódki /k. 346 – 350/, pozwanego /k. 350 – 355/, historii rachunków bankowych, dokumentów zgromadzonych w aktach Sądu Okręgowego w sprawie VI C 1225/15 /k. 19 – 35, 185/

Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy Sąd uznał za wiarygodny materiał dowodowy. Nie były one kwestionowane przez żadną ze stron, zaś Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 133 § 1 i 3 kro, rodzice mają obowiązek świadczeń względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania, jednakże rodzice mogą się uchylić od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem albo jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Zakres obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 135 § 1 i 2 kro, zależy z jednej strony od potrzeb osoby uprawnionej, z drugiej zaś strony od możliwości zarobkowych i majątkowych osoby zobowiązanej. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Obowiązek rodziców dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóty, dopóki dziecko nie zdobędzie kwalifikacji zawodowych, niezależnie od osiągnięcia wieku. Uzyskanie pełnoletniości nie zmienia sytuacji prawnej dziecka w zakresie alimentów, jeżeli dziecko studiuje i czas przeznaczony na naukę wykorzystuje rzeczywiście na zdobywanie kwalifikacji zawodowych. Jeżeli natomiast czas nauki osoby uprawnionej do alimentacji wydłuża się nadmiernie poza przyjęte ramy, gdy studiujący nie czyni należytych postępów w nauce, nie zdaje egzaminów i ze swej winy powtarza lata nauki i nie kończy jej w okresie przewidzianym w programie, a wiek i ogólne przygotowanie do pracy pozwala na jej podjęcie, rodzice nie są obowiązani do alimentowania pełnoletniego dziecka. Istotne znaczenie powinna tu mieć okoliczność, czy dotychczasowe przygotowanie zawodowe i nabyte wcześniej kwalifikacje pozwalają w pełni na samodzielne, regularne zarabkowanie, a więc na pokrycie własnych środków utrzymania.

Wobec wytoczenia przez pozwanego, w dniu 9 listopada 2015 roku, w Sądzie Okręgowym w Warszawie powództwa o rozwód, i zawieszenie przedmiotowego postępowania na podstawie art. 445 § 2 k.p.c., przedmiotowe rozstrzygnięcie dotyczy świadczeń alimentacyjnych za okres od 09 listopada 2015 roku.

Swoje aktualne usprawiedliwione potrzeby tj. usprawiedliwione potrzeby po egzaminie maturalnym, łącznie z wyjazdami i edukacją, powódka określiła na kwotę około 4 000 zł miesięcznie. Przed egzaminem maturalnym powódka uczęszczała na odpłatne zajęcia dodatkowe, których koszt kształtował się na poziomie kwoty około 1 600 zł miesięcznie. Przy tak określonych potrzebach własnych konsekwentnie domagała się od pozwanego alimentów kwocie 8 000 zł miesięcznie. W ocenie Sądu powódka nie wykazała usprawiedliwionych potrzeb na poziomie deklarowanej kwoty.

Zdaniem Sądu, w okresie od 09 listopada 2015 roku do 01 czerwca 2017 roku, usprawiedliwione potrzeby powódki kształtowały się na poziomie kwoty około

4 500 zł miesięcznie, w tym 1/3 kosztów utrzymania domu około 350 zł, ubranie, buty 500 zł, wyżywienie około 1 000 zł, kosmetyki około 150 zł, szkła kontaktowe 130 zł, wakacje około 500 zł, rozrywka, kino, teatr około 200 zł, podręczniki, przybory szkolne około 150 zł, historia około 130 zł miesięcznie, matematyka 960 zł, język angielski 400 zł. Natomiast, od 01 czerwca 2017 roku, a zatem po zakończeniu egzaminów maturalnych oraz zakończeniu odpłatnych zajęć dodatkowych, usprawiedliwione potrzeby powódki kształtują się na poziomie kwoty około 3 000 zł miesięcznie w tym: 1/4 kosztów utrzymania domu około 275 zł, ubranie, buty 500 zł, wyżywienie 1 000 zł, kosmetyki 150 zł, szkła kontaktowe około 120 – 140 zł, wakacje 500 zł, rozrywka, kino, teatr 200 zł, materiały na studia 150 zł.

Innych usprawiedliwionych potrzeb powódka nie wykazała. W tym miejscu podnieść należy, iż powódka nie złożyła do akt żadnych faktur, rachunków potwierdzających jej aktualne usprawiedliwione potrzeby. Mając na uwadze, iż powódka mieszka z matką, bratem i partnerem matki, bieżące koszty utrzymania domu powinny dzielić się na cztery osoby, a nie na trzy. Aktualnie powódka nie uczęszcza na żadne odpłatne zajęcia dodatkowe, nie uczęszcza także na psychoterapię. Za zawyżone Sąd uznał wskazany przez powódkę koszt szkieł kontaktowych. Miesięczny zapas szkieł kontaktowanych używanych przez powódkę, w sklepach internetowych, można nabyć za kwotę średnio 120 zł, a nie 200 – 300 zł. Nawet z płynem do soczewek (około 20 – 30 zł) wartość wskazana przez powódkę jest rażąco zawyżona. Wysokość pozostałych potrzeb powódki, z uwagi na brak rachunków i faktur, Sąd ocenił kierując się zasadami logiki i doświadczenia życiowego, przy uwzględnieniu poziomu życia powódki. Za zasadne Sąd uznał także percypowanie, przez pozwanego, w kosztach wypoczynku powódki. Wypoczynek jest usprawiedliwioną potrzebą powódki, w rozumieniu art. 135 kro. W 2015 roku pozwany dofinansował, po raz ostatni, wakacje córki mimo, iż powódka odmówiła wspólnych wakacji z pozwanym. Po wakacjach powódka odmawiała spotkań z pozwanym nie inicjowała kontaktów z ojcem. W maju 2016 roku powódka zmieniła numer telefonu, o czym nie poinformowała pozwanego. W 2016 roku pozwany nie dofinansował zatem kosztów wypoczynku córki ale to powódka podjęła decyzję o zerwaniu kontaktów z ojcem. Warto w tym miejscu przypomnieć, iż do 2015 roku powódka podróżowała z ojcem, jednakże znaczna część tych wyjazdów odbywała się w ramach podróży służbowych ojca. Trudno uznać, w ocenie Sądu, iż koszty wypoczynku wakacyjnego powódki w latach 2016 – 2017, finansowane przez matkę powódki, należą do usprawiedliwionych potrzeb powódki. Możliwości zarobkowe matki powódki pozwalają na ponoszenie takich kosztów. Alimenty mają służyć jednak zaspokajaniu usprawiedliwionych potrzeb powódki. Mając na uwadze powyższe okoliczności, za zasadne Sąd uznał określenie udziału pozwanego w kosztach wakacji powódki na kwotę 500 zł miesięcznie, co daje łącznie 6 000 zł rocznie. Pozostałe koszty wypoczynku powódki powinna sfinansować matka powódka, lub sama powódka, wykorzystując chociażby dorywczo czy okresowo posiadane już możliwości zarobkowe. Sąd nie kwestionuje stanowiska powódki, iż powódka podejmie studia wyższe, zatem bezzasadnym jest stanowisko pozwanego o oddaleniu powództwa.

W ocenie Sądu, możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają na obciążenie pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym w kwocie ustalonej przedmiotowym orzeczeniem, a nawet wyższych. Poza powódką pozwany nie posiada innych osób na swoim utrzymaniu. Kondycja finansowa Spółek, w których pozwany posiada swoje udziały, pozostaje bez znaczenia dla oceny możliwości zarobkowych pozwanego. Pozwany jest inżynierem budowlanym, z uprawnieniami budowlanymi. Kiedy pracował w zawodzie osiągał dochody rzędu 20 000 – 30 000 zł miesięcznie. Bezsprzecznie zatem możliwości zarobkowe pozwanego należy oceniać bardzo wysoko. Jak sam przyznał rozważa możliwość powrotu do zawodu. Aktualna forma działalności gospodarczej pozwanego jest wynikiem świadomego wyboru pozwanego, a nie konieczności.

Mając na uwadze usprawiedliwione potrzeby powódki oraz możliwości zarobkowe pozwanego, za zasadne Sąd uznał obciążenie pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz powódki, co do świadczeń za okres od 09 listopada 2015 roku do 31 maja 2017 roku, w kwocie 2 500 zł miesięcznie, a poczynając od 01 czerwca 2017 roku w kwocie 2 000 zł miesięcznie. Pozostałe usprawiedliwione potrzeby powódki powinna finansować matka powódki. Wprawdzie powódka jest osobą dorosłą i nie wymaga całodobowej opieki rodziców, nadal potrzebuje jednak codziennego wsparcia i pomocy, które aktualnie otrzymuje jedynie od matki. Z uwagi na powyższe okoliczności, w ocenie Sądu udział finansowy pozwanego w kosztach utrzymania córki powinien być większy od udziału matki dziecka. Jak już wyżej wspomniano, powódka także posiada już możliwości zarobkowe, głównie dzięki znajomości języków obcych, które pozwalają powódce na podjęcie pracy, choćby dorywczej, z której dochody pozwolą na częściowe zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb własnych.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 13 ust. 1 i art. 96 ust. 1 pkt 2 i art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.05.167.1398) oraz w zw. z § 6 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, poprzez obciążenie pozwanego kosztami zastępstwa procesowego powódki, w kwocie 2 400 zł, oraz nieuiszczoną opłatą od pozwu w kwocie 900 zł.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c.